

Villon et Baudelaire en roumain

Balada spînzuraților (Epitaful lui Villon)

Oameni fîrtați ce încă-ți viețui,
Nu vă domnească-n inimi împietrire,
Că-ndurători cu bieți de noi de-ți fi,
Îți dobîndi de Sus milostivire.
Cum stăm în ștreang cinci-șese ni-ți privi,
Cînd trupul ce-am știut a ghiftui
S-o face zdrențe, ros, și-o putrezi,
Ciolanele scrumindu-se la soare,
Au nu vă îmbiați a șăgui,
Ci toți rugați pre Domnul de iertare!

Frășinilor, de facem rugăminte,
Nu vă scîrbiți, măcar că ne-au răpus
Pe drept. Că nu-i tot omul om cuminte
O știți cu toții, credem, îndeajuns.
Ne-ndreptățiți voi, frigul ne-a pătruns,
La fiul Preacuratei cel de Sus,
Ne scalde-n haru-i păzitor, că nu-s
Departe vîlvățiile tartare,
Deci sufletul nu ni-l goniți, ne-am dus,
Ci toți rugați pre Domnul de iertare!

Scăldați am fost de ceți și ploi avane,
Zvîntați apoi de soare, sfarogiți,
Țărci, corbi ne luară ochii din găvane,
Sprîncene, bărbi: rămas-am jumuliți.
O clipă baremi nu stăm liniștiți:
De ici colea în vînt zburătăciți,
Pre plac îi facem hojma, nesmintiți,
Crunt ciuguliți din cap pînă-n picioare.
Tovarăși dar de nu vreți să ne fiți,
Voi toți rugați pre Domnul de iertare!

Prințe Iisus, ți-s toate-n stăpînie,
Ferește-ne de-a Iadului domnie:
Cu el să n-avem trebi ori judecare.
Oameni, nu-i loc aici de bășcălie,
Ci toți rugați pre Domnul de iertare!

Duhul vinului

La asfințit, în șipuri, cînta duhul din vin:
„Om oropsit drag mie, eu îți închin azi, iată,
Un cîntec de frăție și de lumină plin
Din temnița de sticlă cu ceară ferecată!

Știu, ca să-mi dărui viața și sufletul din mine
Se cer atîta trudă și soare arzător
Și valuri de sudoare pe-ncinsele coline;
Dar bun voi fi cu tine, și recunoscător,

Căci simt dacă alunec nespūsă bucurie
Pe gîtu-i cînd e omul greu ostenit de munci,

Mi-e pieptu-i cald prielnic sălaşul de vecie
Şi mult petrec mai bine ca-n hrube reci, adânci.

Auzi tu cum răsună cântare de dumineci,
Cum murmură speranţa în sînu-mi fremătînd?
Cu coatele pe masă, îţi vei sumete mîneci
Şi-mi vei aduce slavă, cu împăcare-n gînd.

În ochii soaţei tale lumini eu voi aprinde,
Iar fiului putere-i voi da, pe chip culori,
De-i firav azi atletul ce viaţa-n braţe prinde,
Ulei voi fi călîndu-i muşchi tari de luptători.

În tine am să lunec, ambrozie din vie,
Bob scump sădit de unul şi-n veci Semănător,
Din însoţirea noastră să crească poezie
Spre Dumnezeu învoaltă ca floare printre flori!

Traductions de Giuliano Sfichi